

Τα γλυπτά του Παρθενώνα, η Ολυμπιακή Φλόγα κι ο φτηνός εκβιασμός

✘ Με αφορμή την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2012 στο Λονδίνο, το τελευταίο διάστημα αρχίζει και «κωλοσέρνεται» στον χώρο του διαδικτύου μια «φαινή ιδέα» (ευτυχώς προς το παρόν, περιορίζεται μόνο εκεί και δεν ακούγεται και από «επίσημα» χείλη) που λίγο πολύ λέει: «Αν δε μας δώσετε (σ.σ.: οι Άγγλοι) πίσω τα μάρμαρα του Παρθενώνα, δεν σας δίνουμε κι εμείς την Ολυμπιακή Φλόγα». Κάτι δηλαδή σαν το «νο μαρτίνι, νο πάρτι».

Πραγματικά είναι δύσκολο να επιλέξει κάποιος το συναίσθημα που ταιριάζει σ' αυτήν την περισπούδαστη πρόταση: Να κλάψει ή να γελάσει;

Γιατί από τη μια έχουμε μια ιδιότυπη συλλογιστική που βάζει στη ζυγαριά με το κιλό την πολιτιστική μας κληρονομιά κι απ' την άλλη έχουμε να κάνουμε με μια φαιδρότητα που είναι κάτι παραπάνω από εμφανής.

Ας ξεκαθαρίσουμε όμως πρώτα κάτι. Πως μπορείς να «παζαρεύεις» κάτι, κρατώντας στα χέρια σου ένα διαπραγματευτικό χαρτί που ουσιαστικά δεν είναι δικό σου πλέον; Κι όταν μιλάμε για «χαρτί», εννοούμε την Ολυμπιακή Φλόγα, η οποία ναι μεν είναι «παιδί» του ελληνικού πολιτισμού, αλλά ταυτόχρονα -για τους μη γνωρίζοντες- είναι πια και ένα παγκόσμιο κτήμα, που τελεί υπό την «προστασία» της Δ.Ο.Ε. (Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή). Θα αναρωτηθεί κάποιος βεβαίως «ε και; τι μας εμποδίζει να μην δώσουμε την Φλόγα;». Η απάντηση είναι, η σφραγίδα που θα βάλει -επίσημως πλέον- και η Ελλάδα στον ευτελισμό του θεσμού. Έχουμε το προνόμιο, κάθε τέσσερα χρόνια, να στρέφουμε τους παγκόσμιους προβολείς στην Ελλαδίτσα και προσπαθούμε να το απωλέσουμε κι αυτό, χάριν μιας καθαρά εκβιαστικής λογικής, η οποία το μόνο που θα μας αποφέρει στο τέλος, είναι η παγκόσμια ξεφτίλα και η γελοιοποίηση.

Αν είναι να έρθουν έτσι πάλι πίσω στην Ελλάδα τα γλυπτά του Παρθενώνα, τότε ποτέ να μην έρθουν. Τέτοιου είδους εκβιαστές, οι Έλληνες δεν ήμασταν, ούτε θα γίνουμε τώρα. Τα γλυπτά θα επιστρέψουν κάποια στιγμή. Όχι όμως έτσι, αλλά γιατί το απαιτεί η ιστορική δικαιοσύνη. Και για όσους δεν αντιλήφθηκαν το γενικότερο νόημα, είναι θέμα ηθικής τάξεως.

Και για όσους επίσης έχουν ασθενή μνήμη, ας θυμηθούμε παρέα τι έκανε η Ελλάδα όταν οι Η.Π.Α. το 1984 πουλούσαν την Φλόγα προς 3.000 δολάρια στον κάθε λαμπαδηδρόμο. Κάτι πήγε να ψελλίσει στην αρχή, αλλά τελικά έκανε «τουμπεκί ψιλοκομμένο» και έδωσε τη Φλόγα «μετά βαίων και κλάδων». Όχι τίποτε άλλο δηλαδή, αλλά για να μην νομίζουμε ότι μας έχουν και ανάγκη, ή έχουμε μεγάλο πόδι να πατήσουμε...